

Põhikohtuasja menetluse pooled

Hageja: flightright GmbH

Kostja: Laudamotion GmbH

Resolutsioon

Kustutada kohtuasi C-334/23 Euroopa Kohtu registrist.

(¹) Esitamiskuupäev: 26.5.2023.

**Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti 17. veebruaril 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu
(kümnes koda laiendatud koosseisus) 7. detsembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-487/21:
Neoperl AG versus EUIPO**

(Kohtuasi C-93/23 P)

(2023/C 296/16)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: D. Hanf, T. Klee ja E. Markakis)

Teine menetlusosaline: Neoperl AG

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- jätta poolte kohtukulud nende endi kanda;
- jätta vaidlusaluse otsuse peale esitatud hagi rahuldamata.

Väited ja peamised argumendid

Apellandi hinnangul on vaidlustatud kohtuotsuses rikutud määruse (EL) 2017/1001 (¹) artikli 72 lõiget 3, mis tõstatab Euroopa Kohtu põhikirja artikli 58a kolmanda lõigu tähenduses liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse või edasiarendamise seisukohast olulise küsimuse:

1. Vaidlustatud kohtuotsusega rikutakse määruse 2017/1001 artikli 72 lõiget 3, kuna kohtuotsusega on tuvastatud, et määruse 2017/2009 (²) artikli 7 lõike 1 punkti a koostoimes artikliga 4 tagasilükkamise aluse sisuline analüüs kujutab endast õigusküsimust, mis tuleb lahendada enne tema esitatud tühistamishagi läbivaatamist. Üldkohus jättis seejuures tähelepanuta, et see ei olnud apellatsioonikoja vaidlusaluse otsuse õiguspärasuse kontrollimiseks vajalik. Selles õiguspärasuses oli võimalik veenduda juba sellise küsimuse analüüsimisel, kas apellatsioonikoda rikkus esimese kohtuastme hageja väidete aluseks olevaid õigusnorme – nimelt määruse 2017/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b ja määruse 2017/1001 artikli 71 lõiget 1 – sellega, et jättis analüüsimata määruse nr 2017/2009 artikli 7 lõike 1 punkti a koostoimes artikliga 4. Üldkohus kasutas õigusvastaselt ise pädevust, mille seadusandja selleks on apellatsioonikoja (määruse 2017/1001 artikli 165 lõige 1, artikli 66 lõige 1, artikli 70 lõige 1) määruse 2017/2009 artikli 7 lõike 1 punkti a koostoimes artikliga 4 tagasilükkamise aluse sisuliseks analüüsiks ette näinud.

2. Vaidlustatud kohtuotsus rikub määruse 2017/1001 artikli 72 lõiget 3, kuna Üldkohus tegi ise määruse 2017/2009 artikli 7 lõike 1 punkti a koostoimes artikliga 4 sisulise kontrolli. Üldkohtul puudub selleks kontrolliks esemeline pädevus, kuna apellatsioonikoda ei ole määruse 2017/2009 artikli 7 lõike 1 punkti a koostoimes artikliga 4 kohaldatavuse kohta teinud ühtegi otsust, mille õiguspärasust saaks sisuliselt kontrollida. Seetõttu kujutab Üldkohtu kontroll sisuliselt endast vaidluse esemeks oleva otsuse õigusvastast muutmist. Üldkohus kasutas selles osas apellatsioonikoja seadusandja antud pädevust (määruse 2017/1001 artikli 165 lõige 1, artikli 66 lõige 1, artikli 70 lõige 1) ja jättis õigusvastaselt apellatsioonikoja oma pädevusest lõplikult ilma.
3. See, kuidas Üldkohus omal algatusel kontrollis esimeses kohtuastmes „määruse 2007/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b kohaldamisala rikkumist“, kujutab endast määruse 2017/1001 artiklis 72 liidu seadusandja kehtestatud pädevusnormidest lubamatut kõrvalekaldumist. Seetõttu on vaidlustatud kohtuotsus tervikuna õigusvastane, kuna kohtuotsus põhineb tervikuna kõnealusel õigusnormi rikkumisel.
4. Määruse 2017/1001 artikli 72 lõike 3 rikkumine vaidlustatud kohtuotsuses tähendab tingimata täiendavaid õigusnormi rikkumisi apellandi kahjuks, nimelt i) apellatsioonikoja lõplik ilmajätmine tema algsest (määruse 2017/1001 artikli 165 lõige 1, artikli 66 lõige 1, artikli 70 lõige 1) ja spetsiifilisest (määruse 2017/1001 artikli 71 lõike 1 teise lause esimene alternatiiv) kontrolli- ja otsustuspädevusest ning ii) kõnealuse pädevuse kasutamisel koja liikmete sõltumatuse riive (määruse 2017/1001 artikli 166 lõige 7). Lisaks kujutavad need õigusnormi rikkumised endast õigusvastast piirangut esimeses kohtuastmes hagejale liidu seadusandja ette nähtud mitmeastmelisele ja spetsiifilisele õiguskaitsele EUIPO kontrollija otsuste ja apellatsioonikoja otsuste eest (määruse 2017/1001 artikli 66 lõige 1, artikli 165 lõige 1 ja põhjendus 30).
5. Apellatsioonikaebus tõstatab Euroopa Kohtu põhikirja artikli 58a kolmanda lõigu tähenduses „liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse või edasiarendamise seisukohast olulise küsimuse“, kuna vaidlustatud kohtuotsusega võidakse luua õiguslik kindlus küsimuses, mis on erilise struktuurilise tähtsusega sellise spetsiifilise süsteemi ja „institutsioonilise struktuuri loogika“ jaoks, mille on liidu seadusandja ette näinud täieliku, asjakohase, tõhusa ja mitmetasandilise õiguskaitse tagamiseks EUIPO otsuste vastu. Oma horisontaalselt ja konstitutsiooniliselt laadilt on see küsimus oluline EUIPO apellatsioonikodade kõigi otsuste kohtulik kontrollimisel kaubamärkide ja disainilahenduste asjades. Küsimus puudutab ka õiguskaitset kõigi ELi ametite otsuste eest, mille puhul on liidu seadusandja ETL artikli 263 viienda lõigu tähenduses „eritingimusena“ kohustuslikuna ette näinud sõltumatu apellatsioonikoja läbiviidava juhtumipõhise ja täieliku eelneva kontrolli.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrus (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2017, L 154, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (kodifitseeritud versioon) (ELT 2009, L 78, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Prantsusmaa) 7. aprillil 2023 – Mutuelle assurance des travailleurs mutualistes (Matmut) versus TN jt

(Kohtuasi C-236/23, Matmut)

(2023/C 296/17)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Mutuelle assurance des travailleurs mutualistes (Matmut)